

μάνοι, τότε θά εισαχθῇ ἡ Ἀλβανική εἰς τὰ Ὀρθοκεντικά τῶν Μουσουλμάνων.

Γνωστὴ εἶναι ἤδη ἡ δάρεστος πράξις τῆς Ἀλβανικῆς ἀστυνομίας, ἥτις ὄχι μόνον παρεμπόδισε περὶ τὰς 200 Ἑλληνίδας Κορυτσάσας, ἀπὸ τοῦ νὰ μεταβῶν εἰς τὸ χωρίον Μπόρια εἰς Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ τὰς ἐφυλάκισεν, τὰς ἐξώδρισεν, τὰς ἐκακοποίησεν. Ζήτησαν ἡ Ἀλβανικὴ ἐλευθερία, ἰσότης καὶ ἀδελφωσὺν τῶν Χριστιανῶν μετὰ τῶν Μωαμεθανῶν!

Βρέφη μένον ἀδάπτιστα, νεκροὶ μένον ἀταφοί, νέοι καὶ νέαι ἀδυνατοῦν νὰ ὑπανδρευθῶν, διότι ἀπαγορεύεται ἡ στένσις τῶν ὑπὸ Ἑλλήνων ἱερῶν. Ζήτη ὁ Ἀλβανικὸς πολιτισμὸς καὶ ἡ ἀναγνώσις τῶν δικαιομάτων τῶν μειονοτήτων!

Αἱ πράξεις αὗται, αἱ ὁποῖαι ἀσχύνουν τὴν Ἀλβανίαν, καὶ ἀποδεικνύουν, ὅτι εἰχον ἰδικίον ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐφώνησαν εἰς τοὺς Εὐρωπαίους: «Μὴ πρὸς Θεοῦ! Μὴ σκληρόντες τὴν Βόρειον Ἡπειρον εἰς τὴν Ἀλβανίαν», ἐξηγείραν μερικoὺς ἐνθίμους Χριστιανούς Ἀλβανίζοντας, οἵτινες προέβησαν εἰς θαρραλέαν διαμαρτυρίαν καὶ δημοσίαν ἀποκήρυξιν τῆς Ὀρθοκεντικῆς ἀπολυταρχίας καὶ Τυραννίας τοῦ Φάν Νόλη. Ἡ καταγγελία ἔχει ὥς ἐξῆς:

«Οἱ ὑποφαινόμενοι Χριστιανοὶ Βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Ἀργυροκάστρου καὶ Κορυτσᾶς, ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἄνω ἐπαρχιῶν, ἀποδοκιμάζομεν κατηγορηματικῶς καὶ διαμαρτυρούμεθα ἐντόνως κατὰ τῶν αὐθαγῶν πρᾶξεων τοῦ κ. Φάν Νόλη, τῶν διευθυνόμενων ἐναντίον τῶν Ὀρθοκεντικῶν Χριστιανικῶν καθιδρυμάτων.

«Αἱ τοιαῦται πράξεις τοῦ κ. Φάν Νόλη ἀποτελοῦν, ἀπὸ ὀρθοκεντικῆς μὲν ἀπόψεως, τὴν πλέον βδελυρὰν βεβήλωσιν τῶν ἱερῶν Χριστιανικῶν καθιδρυμάτων, ἀπὸ πολιτικῆς δὲ ἀπόψεως, πρᾶξιν ἀσυνειδήτου προδορίας, ἥτις ὥς ἀποτέλεσμα συνεπάγεται τὴν διχόνοιαν μετὰ τῶν στοιχείων καὶ ἀπὸ νομικῆς ἀπόψεως, ἔγκλημα κατὰ τῆς συνειδήσεως.

«Βεβαίωμεν τὸ Χριστιανικὸν κοινὸν, ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου θά γίνων ἐντονοὶ ἐπερωτήσεις ἐν τῇ Βουλῇ καὶ σχετικαὶ ἐνέργειαι πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ πρώην ἐκκλησιαστικοῦ καθέστῳτος.

Μεθ' ὑπολήψεως,
ΚΩΝΣΤ. ΤΑΣΗΣ, ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ, ΖΗ-
ΤΩΜΗΣ, ΣΩΤΗΡ, ΠΕΤΣΗΣ

Θά ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως, ἀγαπητοὶ φίλοι γείτονες. Θά ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τῆς ὑπερισχύσεως τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας. Δὲν δύνασθε σεῖς διαίως νὰ καταπατήσετε τὸ αἶσθημα καὶ τὴν ὀρθοκείαν τῶν Ἡπειρωτῶν καὶ τῶν Ἀλβανίζοντων Ὁρθόδοξων. Θά ἔλθῃ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν θά ζητηθῇ λόγος διὰ τὰς ἀνοσιουργίας καὶ τὰς διαποταρχίας.

Τότε ὁ Φάν Νόλης, διότι δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μετὰ τὴν Ἀλβανίαν καὶ μετὰ τὴν Βόρειον Ἡπειρον, θά φύγῃ, σεῖς ὅμως θά μείνετε.

Ὡστε ἂς παύσουν αἱ ἀγριότητες. Δώσατε ἐλευθερίαν πραγματικὴν εἰς τοὺς Ἡπειρώτας καὶ μνηστέτε τὴν γενναίαν πρᾶξιν τῶν Βουλευτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπεκήρυξαν τὴν Ὀρθοκεντικὴν καὶ πολιτικὴν Τυραννίαν τῶν Τυχοδιωκτῶν.

Μεθ' ὑπολήψεως,
Ὁ πρὸεδ. τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Συνδέσμου,
ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Θ. ΚΥΡΚΟΥ

ΤΥΡΑΝΝΑ, Μάιος.—Ἐν ἐκ τῶν σπουδαιότερων ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἐκκρεμοῦν σήμερον ἐν Ἀλβανίᾳ εἶναι τὸ ἐκκλησιαστικόν, τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει μεγάλως ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας διὰ πολλοὺς καὶ ποικίλους λόγους. Τὸ συνέδριον τοῦ Βερατίου, συγκληθὲν ὑπὸ τοῦ Φάν Νόλη κατὰ τὸ ἔτος 1922, ἐκήρυξεν ὅλως ἀντικανονικῶς ἀνεξάρτητον τὴν Ἀλβανικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ διέκοψε πάντα δεσμὸν μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἐξήρτατο. Ἐκτοτε ἡ ἐν Ἀλβανίᾳ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἤρχισε νὰ καταπίπτῃ ἠθικῶς, καὶ ἐφθασεν εἰς τὸ σημερινὸν ἄθλιον πρᾶγματι κατάντημα, παραδοθεῖσα εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀνηθικῶν καὶ ἀγράμμάτων, παλοῦντων ἀντὶ ὀλίγων χρημάτων τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια καὶ μὴ γνωρίζοντων οὐδένα ἀπολύτως φραγμόν. Ἐπὶ κεφαλῆς τούτων εὐρίσκεται σήμερον ὁ Ἀτ (πατὴρ) Βασίλειος, ἀγράμματος ἱερεὺς, ἀρχηγὸς τῆς Ἀλβανικῆς Ἀυτοκεφάλου Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, ἐδρεύων ἐν Κορυτσᾷ, μὴ ἀναγνωρίζων τὸ Πατριαρχεῖον καὶ προσπαθῶν, ὠθοῦμενος ὑπὸ τῶν ἄκρων Ἀλβανιστῶν νὰ ἐπιβάλλῃ διὰ τῆς βίας τὴν Ἀλβανικὴν γλῶσσαν εἰς τὰς Ἐκκλησίας, καταργῶν τὴν Ἑλληνικὴν ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀπὸ αἰῶνων ἐτελοῦντο αἱ ἱερουργαί.

Ὁ Φάν Νόλης ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συγκλήσεως τοῦ συνεδρίου τοῦ Βερατίου ἐλπίθων, διὰ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Ἀλβανικῆς Ἐκκλησίας εἰς Ἀυτοκέφαλον νὰ νομιμοποιήσῃ τὴν παράνομον καὶ ἀντικανονικὴν γενομένην ἐν Ἀμερικῇ ὑπὸ Πάσσαν προσφύγων ἐπισκόπων χειροτονίαν του. Ἐνεδαρύνθη δὲ πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἤδη προέδρου τῆς Δημοκρατίας Ἀχμέτ Ζώγου, ὁ ὁποῖος θέλων τότε νὰ ἀπομακρύνῃ αὐτὸν τῆς πολιτικῆς, ἀνεργί-πισε τὴν ἀρχιερατικὴν φιλοδοξίαν του καὶ ἀντὶ δωδεθίσης ὑποσχέσεως ἐπηρέασε τοὺς μητροπολίτας Κορυτσᾶς Ἱερόδθεον καὶ Βερατίου Χριστόφορον, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐχειροτόνησαν ἐκ νέου, ἀλλ' ἀντικανονικῶς καὶ πάλιν, ὑποτροπολίτην Δυρρατίου.